

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: 1 Petrus 2, 9 - 10
Ochtenddienst

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Gezang 69 : 1, 5 en 6 (90 Gz)**
4. **Schuldbelijdenis door het zingen van Psalm 25 : 3 en 5**
5. **Genadeverkondiging door het lezen van Efeziërs 2 : 4 - 10**
6. **Zingen : Gezang 16 (GK)**
7. **Gebed voor vernieuwing door de Heilige Geest**
8. **Schriftlezing : Exodus 19 : 1 – 6 en 1 Petrus 2 : 1 - 10**
9. **Zingen : Psalm 99 : 1, 4 en 5 (over de priesterdienst van Mozes & Aäron)**
10. **Tekst : 1 Petrus 2 : 9 en 10**
11. **Zingen : Psalm 100 : 1 - 3 (over de dienst aan de Here)**
12. **Lezing van de wet**
13. **Zingen : Psalm 119 : 24 en 25 (over de goedheid van de Here voor wie Hem dient)**
14. **Dankzegging en voorbede**
15. **Slotzang : Psalm 118 :1 en 2 (lied van de priesterkoren)**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Vindt u het leven leuk, broeders en zusters? En jullie, jongens en meisjes, hoe vinden jullie het om te leven. Ik denk dat de meesten van jullie wel plezier hebben in het leven. Maar ik weet ook zeker dat er onder jullie ook kinderen zijn, die het leven helemaal niet zo leuk vinden. Omdat ze bijvoorbeeld vaak worden gepest. Op school, of door de kinderen in de buurt of misschien zelfs thuis. En hoewel in de geschiedenis van de wereld er bijna nog nooit een generatie is geweest die het zo goed heeft als wij, toch vinden veel mensen in ons rijke westen het leven niet leuk. Je hoeft wat dat betreft alleen maar te kijken naar al de verslaafden in ons land. De eetverslaafden, de drankverslaafden, de koopverslaafden, de internetverslaafden, de televisieverslaafden, de pornoverslaafden, de drugsverslaafden. Al die verslavingen komen voort uit een innerlijke leegte. Uit het feit dat mensen verdriet hebben en geen troost vinden. Mensen proberen te vluchten voor de pijn van het leven. En in die zin is er ook sprake van een verslaafdheid aan “het leuke”. Heb je nog wat “leuks” gedaan in het weekend of in de vakantie? Nooit wordt er gevraagd of je nog wat “nuttigs” hebt gedaan. Het leuke moet ons de pijn van het leven even doen vergeten. Want het leuke geeft ons het goede gevoel. Het goede gevoel waaruit we hopen weer nieuwe kracht te kunnen putten om ons dagelijks leven aan te kunnen. Maar in de praktijk valt dat vaak tegen. Want de tegenslagen en de moeiten van het leven overschaduwden ons leven al heel snel weer. En het goede gevoel smelt als sneeuw voor de zon. Daardoor wordt onze energie weer weggezogen en vallen we terug in onze vluchtpatronen.

Ook in het leven met de Here hebben velen van ons die neiging. Zijn velen van ons op zoek naar het goede gevoel. In de hoop dat het goede gevoel ons de kracht en inspiratie zal geven, om trouwer te worden in het Bijbellezen, het bidden. Om daardoor meer vreugde te beleven in de kerkgang. En als we in de eigen kerkdiensten het goede gevoel maar nooit krijgen, dan gaan gemeenteleden shoppen in andere kerken. En als ze daar dan wel het goede gevoel krijgen, dan zie je deze mensen op den duur verdwijnen. Je zou zelfs met een zeker recht kunnen zeggen dat de Heidelbergse Catechismus ons toch ook die richting op duwt. Waardoor je in de gemeente of bij jezelf ook gemakkelijk in een soort verlamdende cirkelgang terecht komt. Vanuit dankbaarheid moet ik goede werken doen. Maar ik voel die dankbaarheid niet echt en dus komt er ook niets van mijn

goede werken terecht. En voel ik dus vooral schuld en machteloosheid. En als we geluk hebben vinden we dan nog wel wat troost in de vergeving van onze zonden. En als we veel geluk hebben voelen we dan ook iets van die dankbaarheid. Maar er hoeft maar iets te gebeuren of dat gevoel van dankbaarheid spat als een zeepbel uit elkaar. Zoals het goede gevoel bijna altijd het karakter heeft van een zeepbel. Soms kun je als je heel erg je best doet het een paar dagen vasthouden, maar nooit langer. Want er zijn nu eenmaal te veel stoorzenders in het leven.

Ik geloof dat een christelijk leven dat zijn energie en zijn motivatie zoekt in het goede gevoel, uiteindelijk zelf uit elkaar zal spatten. Want het goede gevoel is niet sterk en stabiel genoeg. Want het leven op deze aarde is te gebroken om het goede gevoel lang in stand te houden. Denkt u eens aan al de grote namen uit de Bijbel, Noach, Abraham, David, Elia, Jesaja, Jeremia, Petrus en Paulus. Hebben die nu een leuk leven gehad? Wat denken jullie, jongens en meisjes, heeft David een leuk leven gehad? Heeft Paulus een leuk leven gehad? De oude vader Jakob zegt tegen de Farao dat zijn leven ellendig is geweest (Gen. 47, 8). En wat denken we van het leven van de Here Jezus? Was zijn leven "leuk"? En beleeft God nog veel vreugde aan deze aarde en dan vooral aan hoe wij met zijn aarde en elkaar omgaan? Het leuke leven en ook het leuke christelijke leven, is een illusie, een zeepbel, een fata morgana, een luchtspiegeling en niet meer dan dat. En wie dus op het goede gevoel gaat zitten wachten om daar kracht uit te putten, die zal in zijn leven slechts teleurstelling op teleurstelling kennen.

Maar hoe dan wel? Hoe kun je dan wel een gedreven mens en vooral een gedreven christen worden en blijven? En dat niet alleen op zondag, maar ook op de andere dagen van de week. Dan kan alleen door te leven vanuit de roeping waarmee de Here ons geroepen heeft. En daarover gaat het in deze preek. Ik heb de tekst als volgt voor u samengevat.

In onze roeping door onze God en Here vindt ons leven zijn vervulling.

We zullen daarbij twee dingen zien:

- 1. Deze roeping heeft zijn fundament in Christus.**
- 2. Deze roeping heeft zijn antwoord in gehoorzaamheid.**

We zullen dus eerst zien dat onze roeping door de Here, zijn fundament heeft in Christus. Roeping is een heel belangrijk verschijnsel in de Bijbel. De Bijbel staat vol van mensen die geroepen worden. Voordat ik voorbeelden noem, wil ik eerst met u wat

doordenken over wat roeping is. Wat is dat jongens en meisjes? Roeping. Jullie weten ongetwijfeld wat roepen is. Als jullie op het schoolplein zijn of in de buurt waar je woont aan het spelen zijn, dan zal het geregeld voorkomen dat je een ander kind roept. Of dat je je moeder, vader of juf roept. En als je iemand roept, om zijn aandacht vraagt, dan is er niets zo vervelend als die ander niet reageert. Als die je niet hoort. En het is nog erger als die ander je wel hoort, maar toch niet reageert. Zeker als je in nood zit, dan kun je helemaal gek worden als iemand bewust niet reageert. Een roep vraagt dus om actie.

En dat zien we ook in de Bijbel. De Here riep Adam en Eva en in hen ook al hun nakomelingen tot het onderhouden en vervullen van de aarde om daarin God te eren. En we weten wat voor ellende er is ontstaan, omdat Adam en Eva hun roeping niet zijn nagekomen. De Here heeft Noach geroepen om een ark te bouwen. Gelukkig heeft Noach geluisterd en daardoor heeft hij zijn leven en dat van zijn gezin kunnen redden. Anders waren ook zij verdronken. Abraham werd door de Here geroepen om bij zijn familie in Ur weg te gaan en naar een land te gaan, waar de Here hem brengen zou. Mozes werd door de Here geroepen om het volk Israël uit Egypte weg te voeren en naar het land Kanaän te brengen. En zo zou ik nog wel even door kunnen gaan. Ook de Here Jezus werd geroepen door zijn Vader om naar de aarde af te dalen, mens te worden om met zijn leven te betalen voor onze zonden. En doordat de Here Christus naar deze stem van zijn Vader heeft geluisterd, hebben wij de belofte van vergeving van onze zonden en eeuwig leven. God riep en Gods kinderen kwamen in actie. En zo heeft de Here ook ons geroepen, broeders en zusters, jongens en meisjes. Paulus roept in Efeziërs 4 vers 1 de gemeenteleden dringend om de weg te gaan (dat is dus een activiteit), die past bij de roeping die ze hebben ontvangen. En in onze tekst gaat het ook over het roepen van de Here. In vers 9 staat dat de Here ons heeft geroepen uit de duisternis tot zijn wonderbaar licht. Maar in het begin van het vers gaat het daar ook over als daar geschreven staat dat wij een uitverkoren geslacht zijn, een koninkrijk van priesters, een heilige natie en een volk dat God zich verworven heeft. Want de uitverkiezing door de Here wordt altijd gevolgd door de roeping van de Here. En we mogen rustig zeggen dat ieder die van ons gedoopt is, ook geroepen is. Want als we gedoopt zijn tot Gods kinderen, dan betekent dan ook dat we geroepen zijn om als kinderen van God te leven. Als we door Jezus Christus vergeving van onze zonden ontvangen, dan zijn we ook geroepen om in die

vergeving te geloven en daar ook om te vragen. Als we de Heilige Geest ontvangen hebben om in ons te wonen en te werken, dan zijn we ook geroepen om Hem de ruimte te geven om in ons te wonen en te werken.

Nu is Petrus in het hoofdstuk van onze tekst niet begonnen met ónze uitverkiezing. Hij is begonnen met de uitverkiezing van de Zoon van God. Deze Zoon van God die door de mensen is afgewezen, ze hebben geroepen om zijn dood, deze Zoon is door God uitgekozen om zijn kostbaarheid en daarom door God tot hoeksteen gemaakt van een nieuwe tempel. Hij is door God tot de basis gemaakt van een geestelijke tempel. Alles wat er verder gebouwd wordt aan deze tempel rust op deze hoeksteen. En zonder deze hoeksteen zou onze roeping zonder waarde zijn. Want zonder deze hoeksteen stort alles in wat wij zouden willen bouwen. Want de zonde die alles bederft en die door God gehaat wordt, zou tussen God en ons staan. Dat in de eerste plaats.

We zullen in de tweede plaats zien dat deze roeping zijn antwoord heeft in gehoorzaamheid. Op deze hoeksteen die God heeft uitgekozen en tot hoeksteen van een nieuwe en eeuwige tempel heeft gemaakt, zijn twee reacties mogelijk. Over de ene reactie schrijft Petrus in vers 8 als hij zegt dat velen over deze hoeksteen struikelen. En waarom komen ze ten val over deze hoeksteen? Omdat ze Gods Woord niet gehoorzamen. God heeft ze geroepen om hun redding te zoeken bij zijn Zoon Jezus Christus. Maar ze hebben niet naar Gods stem geluisterd.

En vers 9 maakt een tegenstelling door te beginnen met de woorden “maar u”, u die wel naar de stem van God luistert, bent een uitverkoren geslacht, een koninkrijk van priesters, een heilige natie, een volk dat het eigendom is van God. Wat een heerlijke namen! Wat een heerlijke werkelijkheid! Een uitverkoren geslacht zijn, betekent een uitverkoren familie te zijn. Kinderen van God te zijn. Dat is nog wat anders als vallen over de hoeksteen en verloren gaan. Verder zijn we geroepen om een heilige natie te zijn. Een heilig volk zijn, zoals Israël het heilige uitverkoren volk van God was. Nu zijn wij Gods natie. Het land en volk waar God zijn naam aan heeft verbonden. Waar Hij voor zorgt. Dat Hij beschermt. U hoort bij dat volk als u naar de roepstem van God luistert. Dat is werkelijk vanuit de verschrikkelijke duisternis in het licht gaan leven.

En van dat volk, die natie wordt gezegd dat het een koninkrijk van priesters is. In Israël mochten alleen de zonen van Aäron als priesters optreden. Zij waren een heilige familie die geheel was toegewijd aan de dienst van de Here. Alles moest wijken voor deze

dienst. Maar daar stonden ook bijzondere voorrechten tegenover. Zij kregen een deel van de offergaven als voedsel. Zoals wij als een koninkrijk van priesters bij iedere viering van het Heilig Avondmaal mogen eten van het offer van Christus. We mogen eten van zijn lichaam en drinken van zijn bloed. En waar de gewone Israëlieten nooit het heilige mochten binnen gaan, daar mochten de priesters wel tot de troon van de Here naderen om daar hun dienst te verrichten.

En zo mogen wij nu ook rechtstreeks tot de Here naderen. U en ik, wij hebben de dienst van aparte priesters niet meer nodig, nu Christus als onze Hogepriester het ware offer voor onze zonden heeft gebracht. U en ik, wij zijn geroepen om onze God te dienen. Dat is de roep die van de Here naar ons uitgaat. Jan, Ruud, Wilma, en hoe u ook allemaal heeft, komt tot Mij en laat u gebruiken als levende stenen voor de bouw van die geestelijke tempel. Van die tempel waar mijn Zoon Christus de hoeksteen van is.

En wat betekent dat nu voor ons leven. Het leven op zondag, maar ook het leven van door de week? Als de Here ons laat behoren tot zijn uitverkoren geslacht, een koninkrijk van priesters, een heilige natie en een volk dat geroepen is om de grote daden van God te verkondigen, dan betekent dat dus dat wij het visitekaartje van God in deze wereld zijn. De kerk in deze wereld is het levende bewijs dat God zich over zondaars ontfermt. Als koninkrijk van priesters draagt de kerk voor het oog van de hele wereld zijn leven ten offer op aan God. Christenen zijn geroepen de Goddelijke heilsdaden te gaan verkondigen. Onze aparte positie staat dus in dienst van het uitdragen van Gods goede naam naar buiten toen. En daarbij mag zeker gedacht worden aan gerichte evangelisatie, maar ook net zo goed aan uw wijze van leven.

Dat betekent voor jullie jongens en meisjes, dat jullie bijvoorbeeld trouw jullie werk doen op school. En trouw je werk doen is niet alleen de roeping van kinderen die het leuk vinden om te leren, maar de roeping van alle kinderen. Het betekent naar de juf luisteren ook als je het niet zo interessant vindt wat ze vertelt. Het betekent trouw ons werk. Dat kan thuis zijn, maar ook in een bedrijf. Het betekent als getrouwde man en vrouw onze roeping vervullen in het huwelijk. Door elkaar lief te hebben en elkaar te steunen. Het betekent als kinderen onze ouders eren en gehoorzamen. Het betekent als ouders liefdevol onze kinderen opvoeden. Het betekent onze plek in de gemeente innemen en met onze gaven de gemeente te dienen. In het bijzondere ambt als ouderling, diaken of predikant. Maar ook daarbuiten. Als koster, organist, catecheet, jeugdleider,

wijkteamlid, commissielid, contactpersoon van de zusterhulp. Of als gewoon gemeentelid door mee te leven met onze broeders en zusters. Door degenen die het moeilijk hebben in onze gebeden op te dragen aan de Here. Het betekent vriend te zijn voor je vrienden. Familielid voor je familieleden.

De Here roept ons bij onze naam. Want God heeft zijn naam aan onze naam verbonden bij de doop. Toen heeft Hij ons geroepen om in zijn licht te leven. Kom en blijf dus niet in de duisternis zitten. Kom en verlies je leven niet in besluiteloosheid. Kom en verlies je leven niet doordat je maar blijft wachten op het goede gevoel. Maar luister naar mijn stem en vervul je roeping. Laat je ook niet ontmoedigen door tegenslagen en verdriet. Want die hebben Abraham, Mozes, Aäron, Elia en Elisa, David en Jeremia ook gekend, maar toch gingen ze door. En wat te denken van de Here Jezus die zelfs doorging toen er geen mens, ja zelfs zijn Vader, niet meer achter Hem stond. Ga dan toch door. Want eens was u niet mijn volk en nu bent u wel Gods volk. Eens viel Gods ontferming u niet ten deel. Nu wordt zijn ontferming u geschonken. Verlies die heerlijkheid niet door niet te luisteren naar de liefdevolle en heerlijke stem van uw God en Vader in de hemel.

Amen